

Đề bài

Tả hình ảnh một
chú bộ đội về thăm
nhà nhân dịp được
nghỉ phép.

Bài làm

Ngoài ông nội và bố em đã từng tham gia chiến đấu trong thời chiến tranh thì gia đình em còn chú Hưng hiện nay cũng đang là bộ đội. Đơn vị chú đóng quân khá xa nhà nên một năm chú chỉ về thăm nhà một, hai lần. Thế nên mỗi khi chú về là cả nhà lại rộn ràng hẳn lên.

Hôm qua, được tin chú Hưng về phép, gia đình em ai cũng rất vui. Nhà cửa, sân vườn em đã quét dọn sạch sẽ. Sáng sớm, mẹ em đã luộc một nồi ngô nếp. Mẹ bảo, ai chứ chú Hưng thì khoái nhất món ngô luộc. Đặc biệt là ngô nếp.

Sau khi tập bài thể dục dưỡng sinh, ông em hãm một ấm trà xanh rồi ngồi vuốt râu, nở nụ cười rất tươi. Còn bà thì đứng ngồi không yên. Lát lát lại chạy ra ngõ để ngóng chú. Sáng nay, dường như lũ chim hót hay hơn mọi hôm. Chúng đang tấu một bản nhạc vui tươi như mừng ngày chú Hưng về thăm nhà. Khoảng 8h, khi ông mặt trời đã lên ngang ngọn tre, thì chú Hưng về. Nhìn thấy chú từ xa bà em đã gọi to: “Ông ơi, thằng Hưng về rồi!”. Nghe vậy, tất cả mọi người chạy ào ra ngõ, trông ai cũng rất vui vẻ và xúc động. Chú Hưng đặt chiếc ba lô xuống ôm chầm lấy bà: “Thưa bố mẹ, con đã về. Thưa anh chị, em đã về”.

Đã 6 tháng nay chú Hưng không về thăm nhà. Nhưng nhìn chú vẫn vậy không có gì thay đổi. Vẫn khuôn mặt hơi vuông, toát lên vẻ hiền lành. Đôi mắt đen to lấp lánh như hai hòn ngọc. Vàng trán cao rộng biểu lộ sự thông minh. Có lẽ vì vậy mà chú học toán rất giỏi. Mỗi lần chú về, có bài toán khó nào là em lại nhờ chú giảng hộ. Không hiểu sao bài toán khó là vậy nhưng khi nghe chú giảng em lại thấy nó đơn giản quá. Mỗi khi chú cười lại để lộ chiếc má núm đồng tiền trông rất duyên. Mái tóc được cắt gọn gàng, rất hợp với khuôn mặt chú.

Chú có nước da hơi ngăm ngăm đen. Từ hồi đi lính trông chú đen hơn một chút nhưng trông rất khỏe mạnh. Chú Hưng có dáng người khá cao, khoảng gần 1m80. Thân hình chú rất cân đối, với bờ vai vuông rộng, bắp tay chắc khỏe.

Chú rất yêu thích thể thao. Dù về nhà nghỉ phép nhưng chú vẫn tập thể dục đều đặn. Buổi sáng chú dậy rất sớm. Khi gà vừa cất những tiếng gáy đầu tiên, chú đã thức dậy. Đầu tiên chú chạy một vòng quanh làng. Sau đó chú tập bài thể dục tay không. Ngày nào cũng đều đặn như vậy.

Mỗi lần về phép là chú lại giúp bà em rất nhiều việc. Chú chẻ củi giúp bà. Chỉ một buổi sáng mà chú đã chẻ xong cả đống củi to, xếp gọn gàng trong bếp. Chú giúp bà lợp lại mái bếp, chú cày ruộng, gỡ ngô, trồng khoai... giúp bà. Chú còn giúp ông tát ao, thả thêm cá giống.

Khi biết chú Hưng về, họ hàng đến chơi rất đông. Cả hàng xóm và bạn bè của chú cũng đến. Chú kể những chuyện ở quân ngũ. Những chuyện tăng gia của bộ đội, chuyện những chuyến hành quân, chuyện những đêm phải

chạy báo động, chuyện những lần đi giúp dân địa phương... Những câu chuyện của chú Hưng rất vui, rất độc đáo lại đặc biệt mà tràn đầy sự nhiệt thành của người chiến sĩ, những câu chuyện rất lính khiến ai nghe cũng thấy hào hứng, thích thú chăm chú lắng nghe.

Họ hàng, bà con làng xóm, ai cũng khen ngợi chú Hưng, khen chú ngoan ngoãn, lễ phép, biết kính trên nhường dưới, biết giúp đỡ người khác. Lần nào về chú cũng tham gia hoạt động đoàn ở làng. Chú giúp đỡ các gia đình neo người, các gia đình thương binh, liệt sĩ. Giúp họ tu sửa lại nhà cửa, giúp họ gặt lúa. Thật xứng đáng là “anh bộ đội cụ Hồ”.

Không chỉ nhanh nhẹn, tháo vát mà chú còn có một giọng hát rất hay. Chú tham gia văn nghệ ở địa phương một cách nhiệt tình. Chú chơi đàn ghi ta rất là giỏi. Em rất thích nghe chú đánh bài: “Cây đàn ghi ta của đại đội ta”, một bài hát tuyệt hay.

Chú Hưng còn rất khéo tay, chú làm tặng em một chiếc điều to. Chiếc điều chú làm bay lên rất cao, cao nhất trong mấy đũa đi thả điều. Em rất hãnh diện về nó.

Thời gian trôi qua thật nhanh, thấm thoát đã hết một tuần. Đã đến ngày chú phải trở về đơn vị. Cũng giống hôm chú mới về, hôm ấy, bà cũng làm mâm cơm thấp hương tổ tiên cầu cho chú đi đường được bình an, thuận lợi. Mọi người trong nhà ai cũng buồn. Em cũng quyến luyến chẳng muốn rời xa chú. Lúc tiễn chú, em khóc nức nở, mẹ phải dỗ dành mãi mới chịu nín.

Em rất quý chú Hưng. Chú là một tấm gương để em học tập và noi theo. Em tự hứa với bản thân sẽ học tập thật tốt để sau này trở thành một chú bộ đội cụ Hồ được nhiều người yêu quý và giúp ích thật nhiều cho xã hội.